

[Ole Bjørn Kraft.]

Bunden af Havnen. Naar Havnen er saa overfyldt, som Tilfældet er, kan det tage i Timevis for Fyrvæsenets og Redningsvæsenets Baade overhovedet at komme ud af Havnen, og enhver kan jo forstaa, at dette, naar der staaar noget paa Spil, hvad der hyppigt gør, er et aldeles uholdbart Forhold. Hvis et Fyr gaar ud, og Fyrvæsenet skal ud og sætte Fyret i Stand, tager det en urimelig Tid. Der kan, medens det staaar paa, naar Uheld eller Ulykken er ude, ske ubodelig Skade. Dette er for saa vidt ikke et lokalt Spørgsmaal alene, som Sagen er den, at fra alle Egne af Landet søger Fiskefartøjer til denne Havn. Der er da ogsaa ikke mindre end 21 Fiskeriforeninger, der med den største Alvor anbefaler, at der i Stedet for den nuværende Havn bygges en ny Statshavn. Naar man tænker paa de Udgifter, som har været anvendt til Bygning af Statshavne andre Steder, drejer det sig for Hals Havns Vedkommende ikke om saa forfærdelig stort et Beløb. Det er budgetteret til 300 000—400 000 Kr. Muligvis kunde der træffes en Ordning, hvorefter Staten byggede Havnen, men Driften blev kommunal. Hals Kommune er ikke i Stand til selv at bidrage stort dertil, det er en fattig Kommune med en høj Skatteprocent, og det vilde være urimeligt til Løsning af dette Spørgsmaal at lægge en ny Byrde paa denne Befolkning. Jeg vil derfor indstændigt henstille til Ministeriet, at det tager dette Spørgsmaal op for at se, om det ikke var muligt at faa en tilfredsstillende Løsning paa Forhold, der, saaledes som de ligger i Øjeblikket, er aldeles uholdbare.

Der var en Række andre Spørgsmaal, jeg gerne vilde have berørt, men den alt for demokratiske Forretningsorden — som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udtalte —, forhindrer en jo i paa fyldestgørende Maade under denne Debat at udtale sig om en Række Spørgsmaal. Jeg vil blot erindre den højtærede Trafikminister om et Forhold, jeg fremdrog i sidste Samling, Spørgsmaalet om Bygning af Jernbanebroen over Limfjorden. Det vilde være rimeligt, at den blev bygget paa en saadan Maade, at Gaden kunde føres under Broen og Byen ikke fik Udgifter derved.

Jeg vil ogsaa gerne henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa de Ønsker, der er fremme i Provinsen om, at der finder flere Radioudsendelser Sted fra Provinsen, end Tilfældet hidtil har været. Det er ganske øjensynligt, at Provinsen paa dette Omraade paa urimelig Maade bliver stillet i Skyggen.

Jeg skal derefter vende mig til et Spørgsmaal, som adskillige under den hidtidige Debat har beskæftiget sig med, nemlig Spørgsmaalet om den konservative Ungdom. Der er fra forskellige Side, først og fremmest naturligvis af Regeringspartiernes Ordførere, givet Udtryk for, at man saa med den største Afsky paa de Metoder, som anvendes af den konservative Ungdomsorganisation. Man vil gerne give Offentligheden det Indtryk, at den konservative Ungdomsorganisation er en Voldsorganisation, der anvender Metoder i den politiske Kamp, som hidtil ikke har været kendt her, og som vil medføre en Udartning af den. Jeg kan ikke se rettere, end at hele den Skildring ikke har nogen som helst Bund i Virkeligheden, at det ikke er muligt for nogen af de højtærede Ordførere at fremføre blot et Sandsynlighedsbevis for, at deres Synspunkt er rigtigt. Men endnu mere har jeg Lov til at sige, tror jeg, at det er i Virkeligheden hyklerisk Tale, der her føres. Den ejendommelige Interesse, man nu viser for denne Side af det politiske Arbejde, burde man nemlig have vist paa et langt tidligere Tidspunkt, den burde man have givet Udtryk for, da det var ens egne Organisationer, som stod i Brændpunktet, og som anvendte Metoder, der nødvendigjorde, at der fra konservativ Side blev foretaget Modforanstaltninger.

Denne nye og voldsomme Interesse for Ro og Orden ved offentlige Møder, der her pludselig giver sig til Kende, er i Virkeligheden først opstaaet, efter at de konservative unge med egne Kræfter har skaffet sig nogenlunde den samme Møderet og den samme Demonstrationsret, som de andre Partier hidtil har holdt for sig selv. Nu begynder man at beskæftige sig med dette Spørgsmaal, nu argumenterer man for, at der skal være Ro og Orden ved offentlige Møder, og deri har man saa vist Ret. Men det er beklageligt, at det kan siges om de højtærede Ordførere, at paa det Tidspunkt, hvor den socialdemokratiske Ungdomsbægelse her i København umuliggjorde Afholdelsen af konservative offentlige Møder, hvor det var umuligt for konservative Talere at komme til Orde ved offentlige Møder, fordi de blev hylet og trampet ned af socialdemokratiske Ungdomsforeningsmedlemmer, paa et Tidspunkt, hvor det ene konservative Møde efter det andet blev ødelagt ved direkte Voldshandlinger, ved Knusning af Ruder, ved Kasten med Stole, ved Overfald af de enkelte Medlemmer — da lød der ikke fra denne Talerstol disse vrede Ord om disse Voldsmetoder, da var der ingen af de Herrer fra Socialdemokratiet, der stod op og holdt